

Mënëllicchë e la discesa dello Spirito Santo
(fatto di cronaca)

Cë štëa a Campuaššë, nu prèutë chë zë sumigliava talë e qualë all'impératorë dë l'Etiochia e perciò u chiamavënë Mënëllicchë.

‘Štu prèutë éva unë assai bravë a prërëcà e quannë prërëcavë lë piacëa purë fa téatrë e pë ‘štu motivë a la dumenëca la chiesa so’ éva štrachiëna ‘e gentë.

Mò, succërèttë chë a na Pasqua Mënëllicchë pënzattë d’accattà ddu’ picciunë ghianchë. Dicèttë a u sacraštanë: Quannë a la Méssa dë lë diécë i’ dichë “ *lo Spirito Santo scenda su di voi*”, tu scàpulë lë picciunë.

U sacraštanë rëspunnèttë: va’bbuo’, signo’ Retto’.

A la dumenëca dë la Pasqua, Mënëllicchë dicë la Méssa e arriva a la prërëca.

Quannë arriva u mumèntë chë fa: “*E lo Spirito Santo scenda su di voi!*”, aspèttavë chë u sacraštanë scàpulassë lë picciunë, ma ‘nsuccèdëa niéntë.

U prèutë rëpètë n’auta votë: *E lo Spirito Santo scenda su di voi!* E u sacraštanë niéntë, ‘nzë smuvëa a lëbbërà lë picciunë.

Mò zë ‘ncumenzë a spaziènti u prèutë e rëpète nu pochë ‘ncazzatë: *E lo Spirito Santo scenda su di voi!!!* Allorë ècchë chë u sacraštanë rësponnë da ‘ncopp’u suppignë: “*Signò Réttò zë l’hannë magnatë lë zocchèlë!*”

Tutta la gèntë allora scòppa a rirrë. Ma Mënëllicchë bravë cumm’éva, sapèttë rëpiglià u filë d’u trascurzië e a spiégarzë kë lë fédélë, chë a la fine dë la Méssa zë në jènnë felicë proipëta cumm’a na Pasqua.

La gèntë apprèzzë mèglië lë cosë sèrië, së ‘ncë lë fa rëvëntà pësantë e chéssë Mënëllicchë ru sapëa!

.

2004

Nota: Devo testimoniare che tale nomignolo fu dato a don Annibale Ricciuti, parroco di Sant’Antonio Abate, prete molto colto e tra i più stimati uomini dotti di questa città. Egli era un latinista di rinomata fama, era compaesano ed amico dei miei genitori. _